

Gospodarske stvari.

Križnica v silju.

(Konec.)

S tem pride tudi tisto seme te pleveli blizu na površje, kar ga je bilo poprej v zemlji ter začne kaliti. Le-ta pa se podorje ali še jeseni ali prihodnje spomladi in pleveli je konec. Po tem načinu pride nesrečni pleveli človek do živega, sicer pa mu vedno kljubuje.

Kdor hoče za vselej imeti svoje polje čisto ter plevel po polnem zadušiti, njemu bo treba seme, ki ga odloči za setvo, vselej poprej izčistiti in to vestno. Na to pa menimo, da nam naših bralcev ni treba še posebej spominjati, saj vsakdo izpozna, da ni modro pleveli sejati in je potlej s težavo sopet odpravljati.

V novem času ponujajo že celo mašine ali stroje za čiščenje žita ravno za voljo te pleveli. Hvalijo jih seveda na vse pretege, mogoče, da so v tem oziru v resnici dobre, toda potrebne niso. Iz tega kar smo povedali, zna si vsak gospodar pomagati, ako ima te pleveli na svojem polju, ne da še drago plačuje mašino ali čistilnico. Pletev bi še posebej priporočili, da bi le ne bila tako draga.

Nekaj je v tem nam na misli, česar ne smemo pozabiti. Gospodarji si čistijo žitna semena, to je po vsem prav, a ni prav in ni dobro, če dajo potlej odpadke živini jesti. Več je namreč tacih semen, katerih želodec živine ne prebavi ter jih daje iz sebe prav take, kakor jih je použila. Tako seme ostane torej kaljivo in pride v gnojišče, z gnojišča pa na njivo.

Da se to ne izgodi, priporoča se take reči politi s kropom, predno se dajo živini. Na dalje sme se križnica dati živini, dokler še ni na njej semena ali dokler še ni to zrelo. Sicer pa je pozneje itak ne mara živina, ker jej je pregrenka ter jo izmeče le pod sebe.

Človek bi skorej ne mislil, vendar pa se je storila poskušinja iz grintovčnega semena narediti olje. Olje se sicer napravi, toda premalo ga je in nihče ne vpraša po njem. Vsled tega ostane križnica plevel in ne kaže druga, kakor vkončati jo, kjerkoli se najde.

Zemljišne bolhe.

Le-te bolhe so v veliko kvar, posebno na zelnikih. Za to ni čuda, če jih človek ne mara ter jih, kjer more, odpravlja s svoje njive. Pri pomoč zoper nje je bojda neka zmes, ki se nareja iz dveh delov cestnega prahu in enega dela saj. V jutro, dokler je še rosa, ali hitro, ko se je njiva poškopila, natrese se te zmesi na zelišča.

Na mestu prahu služi ti tudi malec. Na njivi, katero si potrosil jeseni z zmesjo, iz saj in apna, ne prikaže se ti iz lehka ta bolha.

Tudi se priporoča pelinova voda ter se z njo doseže blizu isto. Va-njo se dejo zeli, ki jih misli kdo saditi, par ur in še le potem se sadé. To neki gotovo pomaga.

Sejmovi. Dne 16. avgusta v Lembahu, v Sevnici, pri sv. Vidu pri Ptuju, v Mozirju, v Vuzenici, v Strassu in pri sv. Lovrencu na kor. žel. Dne 17. avgusta v Jarenini. Dne 20. avgusta pri sv. Juriju na Pesnici in pri D. M. v Puščavi.

Dopisi.

Iz Ptujске okolice. (Kmet in mestjan.) Ptujski nemčurji se ob vsaki volitvi slovenskim kmetom dobrikajo, božajo in hvalijo jih, da je kaj. To pa samo iz gole sebičnosti, da bi jih tem preje dobili na svojo stran. Kaki prijatelji pa so tudi ljudje kmetom in Slovencem sploh, pokazali so v dopisu, ki ga je prinesla „Tagespost“ v Gradcu, dne 31. julija t. l. v številki 210, kateri se pripisuje Pisku in dr. Miheliču. Ta dopis pravi, da je to žalostno znamenje, da se je pri volitvi dne 28. julija t. l. izvolil kmet (Martin Krajnc z Gore) kot zastopnik trga in mesta v odbor okrajnega zastopa (die Stadt Pettau ist durch einen Bauern im Ausschusse vertreten. Eine traurige Illustration zu den Neuwahlen.) Mi vprašamo, kaj je pri tem žalostnega? Ali ne plačuje trg Gora baš tako štibre, kakor mesto Ptuj!? Nad dvajsti let obstoji okrajni zastop in Gora še ni imela dozdej zastopnika v odboru, pač pa mesto Ptuj; ni-li pravično, da se je tudi trgu Gora dalo to, kar mu gre? Pa iz dopisa je razvidno, da se Ptujška gospoda jezi, da je iz skupine mest in trgov izvoljen kmet v odbor. Ali je kmet slabši od mestjana? Pošten in zveden, kakor je, bode svoj posel tako dobro opravljal, kakor bi ga opravljal katerikoli mestjan. Suknja ne dela gospoda, pa tudi ne pametnega človeka! Občina Gora obstoji iz kmetov, in hvala Bogu, prav trdni so! Ne more tedaj gospodov voliti v občinski zastop. Toda, kdor obdeluje polje in se s tem pošteno živi, ima pri vseh pametnih ljudeh celega sveta baš tako veljavo, kakor mestjan ali „burgar“. Samo Ptujčani ga mrzijo, kakor kaže dopis, oni, kateri bi brez kmeta shajati ne mogli. To si je treba zapomniti in hvaležni smo iz srca dopisniku „Tagespošte“ iz Ptuja, da je enkrat odkrito povedal, kako nas slovenske kmete mrzijo. To si bomo dobro zapisali. Zdaj pa vidimo, kako prav je imel kmet Junger z Vidma, kateri je mladega zakotnega pisarja in mestnega postopača v dan volitve ostro zavrnil nad duhovnike in posvetne slovenske gospode, rekoč, da ti kmete proti mestjanom šuntajo, da njim dajejo krive svete, da njih zapeljuje, da so mestjani njih najbolji prijatelji, da naj jih poslu-

šajo itd. Ali so to prijatelji slovenskega kmeta, ki tako zaničljivo o njem pišejo v nemške časnike? Kričali so tudi, da naj Slovenci ne volijo nobenega doktorja. Kaj pa so lisjaki storili? Izvolili so si obadva, in gotovo bi še tretjega Strafela, ko bi tega c. kr. drž. pravdnistvo v Celju zaradi krive prisega ne spravilo s svojo obtožbo na zatožno klop. Kje je tedaj poštenost, kje odkritosrčnost? Kdo je prijatelj slovenskega kmeta, kdo sovražnik? Tagespoštín dopisnik iz Ptuja povedal je nam slovenskim kmetom dovolj jasno, kdo nas zaničuje, kdo nas mrzi, kdo nam je sovražnik, kje si imamo iskati prijateljev. Zapomnimo si to! Kmet.

Iz Murskega polja. (Potreba pošte) Ako kdo iz Maribora ali iz Ptuja piše pismo in ga po pošti pošlje na Mursko polje, potem se zgodi, da list osem in tudi štirinajst dni ne najde ljubega Murskega polja. Iz Maribora pride list brž prej v Pariz, kakor pa postavim v Veržej na Murškem polju. Zakaj pa? Za katerim grmom je zajec? Za tega del ne, ker na celem Murškem polju ni pošte, kajti pošta v Radencih je več ali manj zasebna pošta, za Radensko kopelj in je tudi preblizo Radgone in tedaj Murskemu polju ne služi. Pa je Mursko polje menda kaka puščava? Bog ne daj, ampak rodovitno polje je, lepo obsejano s pšenico, pa tudi z bogatimi vasmí. Ves se vrsti za vesjo, da hišam ni konca ne kraja. Vasi: Lukavci, Kokoriči, Logarovci, Gajševci, Grabe, Ključarovci, Boreci, Križevci, Iljaševci, Stara vas, Nova vas, Bučičevci, Volčja vas, Bunčani, Banovci, Grla in Krištanci so tako rekoč ena velika vas, ki šteje kakih pet tisuč duš, in koliko je pošt? Nobene! Potem je na Murškem polju veliki, starodavni trg Vržej, ki šteje precej nad sto hišnih števil. Tam pa že bo c. kr. pošta? Ne, tudi tam je ni! Človek bi tega niti ne verjel, ko bi se sam ne bil prepričal. Pri sv. Lenartu, pri sv. Trojici, pri sv. Andražu pri sv. Lovrencu in pri sv. Urbanu v Slov. goricah so c. kr. pošte. To je blizu toliko prostora, kakor ga obsega Mursko polje, kjer ni nobene pošte! Kdo je tega kriv? Ali ni moža ali možev na Murškem polju, ki bi terjali, kar jim gre in kar drugod imajo? Državna in deželna poslanca ljutomerskega okraja bi svobodno o tej napaki na pravem mestu eno rekla. Vzdramate se, slavni Murski poljanci! Zdaj vročina itak ne pusti spatí!

Iz Slov. Gradca. (Poziv.) Rojaki! Dne 4. sept. t. l. obhajal bode preč. gosp. župnik Davorin Trstenjak v Starem trgu pri Slov. Gradcu petdesetletnico svojega pisateljskega delovanja in sedemdesetletnico svoje starosti. Ime vrlega moža zaslovelo je daleč čez meje ožje in širje naše domovine, znano je vsemu učenemu svetu. Da dostojno praznujemo ta dan, bodi nam sveta in prijetna dolžnost. Slovenci!

dana Vam je prilika, da očitno dokažete spoštovanje in hvaležnost, katero gojite do slavljenca, ki je priboril sebi in narodu svojemu čast in slavo. Majke Slovenije sin, ostal ji je zvest in naklonjen; torej gotovo zasluži, da ga slovenski narod ljubi in časti! Udeležite se, mili rojaki, te slavnosti; pridite v velikem številu, da svet vidi, kako vé ceniti mali slovenski rod svoje velikane. Podpisani odbor prosi tedaj vsa ona slavna društva in oč. posameznike, ki se želijo udeležiti slavnosti, da se blagovolijo prej ko prej, najdalje pa do 25. avg. t. l. pismeno oglasiti pri g. J. Farsky-ju, tovarnarju v Slov. Gradcu, ter pristaviti, hočejo li vdeležiti se banketa, naročiti si prenočišča in pa sedeža na vozu. Voziti se bode treba do Spodnjega Dravberga ob koroškej železnici in od tam z vozovi eno uro daleč v Slovenjigradec. Prav želeti bi bilo, če bi posebno slavna društva naznanila vlak in čas prihoda. Ob dveh popoldne bode banket v g. Güntherjevi gostilni — kouvér po 1 gld.; — po banketu pa narodna veselica pod milim nebom s petjem, godbo in govori. Vprašanja, zadevajoča Trstenjakovo slavnost in brzojavke, naj se pošiljajo g. J. Farsky-ju, ali pa g. L. Ropas-u, privatnemu uradniku v Slov. Gradcu. Na svidenje tedaj! Bog in Slovenci! Slavnostni odbor.

Od sv. Trojice v Slov. gor. (Novi zvonovi.) Velik nov zvon, kateri tehta 50 cent. se je danes 11. avgusta t. l. pripeljal od železne postaje Mariborske in dne 14. avgusta ga bodo v zvonik potegnili. Zvonar g. Samassa v Ljubljani nam je naglasil, da se mu je delo posebno dobro posrečilo, zvon bi bil izvrstnega glasa, bil je dne 20. julija v Ljubljani blagoslovljen. — Okobča bližnja in dalnja je bila že radovedna izvedeti, kedaj da bo ta svečanost, vse že pričakuje trenotek, da bi se nam oglasil, ter nam zapel hvalo Bogu, hvalo tistim, kateri so imeli ta trud, in vabil spet veliko romarjev k presveti Trojici v le-ta lepi, krasen kraj te lepe slov. gorice.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto prišel je svitli cesar v Gostinjsko kopališče in kmalu za tem se je podal k nemškemu cesarju. Tudi letos se šteje shod cesarjev začín, ki kaže, da ste Avstrija in Nemčija še vedno v tem edini, naj se ohrani mir v evropskih državah. Naš cesar se je v Ischl podal, a nemški cesar ostane še par dni v Gostinjah. Kopelj dé mu dobro. — Prve dni v mesecu septembru vršé se dopolnilne volitve v tistih českíh okrajih, katerih poslanci so iz dež. zbora po zimi izstopili. Kakor je podoba, bodo vsi prejšnji nemški poslanci dobili za-sé večino in ne gredó v dež. zbor. To ni prava pot do sprave. Minister za uk in